

**Antoninus Diana Panormitanus, Clericus Regularis, Doctor
Celeberrimus, Coram S. D. N. Alexandro VII. Episcoporum
Examinator, & Sancti Officij Regni Siciliae Consultor,
Coordinatus, Seu Omnes ...**

Diana, Antonino

Lugduni, M. DC. LXXX.

10. An Generales Religionum possint dispensare, vt certarum Missarum cum multis collectis celebratione, plurium Missarum oneribus Regulares subditi satisfaciant? Ex p. 2. tr. 14. res. 6. p. 3.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-76405](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-76405)

Missarum, & oneribus imparia reducere possint ad rationem quinquaginta scutorum monetæ Romanæ pro qualibet Missa quotidiana. Quo privilegio per communicationem pariter fruuntur & aliæ domus eiusdem Ordinis, & aliæ Religiones, quæ communicant in privilegiis. Et ita hanc sententiam præter Caspensem à me alibi adductam docuerunt etiam Petr. Marchant. in Trib. Sacr. tom. 2. tr. 2. p. 2. tit. 4. q. 2. resol. 5. Garcias in Sum. Theol. Mor. tract. 3. diff. 10. lib. 4. n. 22. Pellizzarius in Man. tom. 2. tract. 6. c. 3. n. 8 & me citato P. Lugo de Sac. lib. 5. c. 12. q. 9. n. 96.

2. Verùm hanc opinionem acriter impugnat Pater Magister Lezana in Sum. Q. Q. Regul. tom. 4. verb. Missa num. 31. quia secundum Praxim Religionum, gratia concessa per Breuia particularia à Summo Pontifice, vel Sede Apostolica alicui domui, vel Conventui non solent communicari aliis, neque eiusdem, neque diversæ Religionis domibus, aliàs magna confusio, & absurda inde sequerentur; sed etiam quia Pontifex in dictis literis non concedit facultatem reducendi talia onera Missarum, sed ipse ea reducit de consilio Dominorum Cardinalium Congregationis Concilij. Si autem hoc factum Pontificis communicaretur aliis Religionibus habentibus communicationem cum Minimis, procul dubio non esset ipsis necessarium recurrere pro talium onerum reductione ad Sedem Apostolicam, sed uti hac reductione, & innumeris aliis, quæ quotidie fiunt ab eadem Sede, quod est absurdum, & contra quotidianam experientiam, quæ constat, omnes Religiones solitas esse recurrere ad sacram Congregationem singulis vicibus pro similibus reductionibus. Similiter, si talis gratia suffragari posset aliis Religionibus, etiam dici posset, quod cum sacra Congregatio concedit facultatem alicui Religioni faciendi, v. g. aliquam alienationem, vendendi scilicet aliquam vineam, vel domum, posset aliæ Religiones propter communicationem privilegiorum uti ipsa, quod est absurdum.

3. Unde ex his, non obstantè autoritate Peyrini, Marchini, Caspensis, Marchantij, Garcie Pellizzarij & Lugo ubi supra, ego nunc sententiæ Patris Lezanae adhaereo, & quidem nimis me urget stylus Curie Romanæ contra sententiam adductam, & contra Doctores citatos.

4. Nec obstat aliud privilegium Urbani VIII. concessum Fratribus Minoribus; nam ad summum, ut observat Tamburinus de Sac. Missa lib. 3. cap. 1. §. 4. n. 17. esto propter reductionem Missarum quotidianarum illi non obligarentur ad Pontificem confugere: obligarentur tamen propter alias reductiones non quotidianas, & quando reductio instat, ut fiat extra Capitulum. Adde concessionem dictam solum loqui de reductione faciendâ in primo Capitulo, & non amplius; quare si occurrat faciendâ alia reductio post illud Capitulum, certè ad sanctam Sedem erit recurrendum.

5. Cautent igitur Regulares à sententiâ Marchini, & aliorum; nam Praxis Romanæ Curie demonstrat, illos debere pro reductione Missarum ad sanctam Sedem recurrere, vt re vera in casu contingenti recurrant omnes Regulares.

RESOL. X.

An Generales Religionum possint dispensare, vt certarum Missarum cum multis collectis celebratione, plurimum Missarum oneribus Regulares subditis satisfaciant? Ex part. 2. tract. 14. Ref. 6.

§. 1. Respondeo, quod hoc licitum erat, vt observavit Rodriguez tom. 1. q. 43. art. 13. Bartholomæus ab Angelis in exam. Confess. dial. 5. §. 764. Tom. 11.

Fraxinellus de Sacerd. oblig. sect. 7. §. 9. & Confertius ait, ex privilegio Iulij II. & Leonis X. potuisse Regulares, ex dispensatione Generalis vnus Missæ celebratione, cum novem collectis, vel inferioris numeri satisfacere pro novem Missis, etiam si specialiter de Requiem, vel de aliis Sanctis dicendæ fuissent. Sed modò facta Congregatio in supradicta Bulla §. 4. revocatur familia privilegia, & indulta. Ergo, &c.

RESOL. XI.

An Superiores Regulares possint reducere Missas ad minorem summam?

Et an Regulares satisfacere queant plurimis Missis debitis per vnâ Missam, additis in ea tot commemorationibus, quot Missæ debite erant dicendæ? Ex p. 1. tract. 2. & Miscell. 2. Ref. 4.

§. 1. Circa hanc difficultatem Brunus part. 2. tr. 8. cap. 1. prop. 8. & 9. asserit, quod possunt Generales Regularium ex causa reducere ad minorem numerum Missas, quæ vocantur Missæ dotationum, & anniverfariorum, non solum in capitulis Generalibus, & Provincialibus, sed etiam extra illa. Deinde addit, quod Prælati generales possunt dispensando facere, vt subditi Regulares satisfacere queant pluribus Missis debitis per vnâ Missam additis in ea tot commemorationibus, quot Missæ debite erant dicendæ: possuntque suam facultatem ad id faciendum aliis committere. Et hoc ex privilegio Leonis X. & Martini V. quod huius tenoris est: De cætero perpetuis futuris temporibus possint in vna Missa facere commemorationes novem, quæ satisfaciunt ex Apostolica dispositione pro 9. Missis debitis, vel minorem numerum descendendo, qui etiam satisfaciunt pro tot Missis præmissis, quot sicut commemorationes; & quidem tam plenè, vt conscientia eorum penitus exonerentur à promissionibus, & fidelibus tantoperè suffragantur, ac si diversis diebus integraliter Missas impositas sigillatim celebrassent: Quid clarius? Quod quidem privilegium valere non solum pro Missis receptis; verum etiam pro recipiendis, cum verba privilegij sint absoluta, & abstrahant à differentiis temporis, vt considerant, parebit: quod confirmatur ex verbis, quæ præfati privilegij verba præcedunt, in quibus expressè habentur; Vt commemorationes dictæ suffragantur fidelibus, qui dederint elemosynas pro Missis dicendis, vel quos in posterum dare contigerit. Deinde subiungit: Vt Generalis dispense pro Missis dicendis, &c. iuxta tenorem præhabitu, &c. Et quod possit hanc facultatem Generalis aliis committere, probat, quia hæc gratia facta est potissimum Ordinibus Regularibus, deinde persona Generalis tanquam prima; per quam ad alia sui Ordinis membra, ad eam postea influendam, diffundi debet, qui autem per alium facit per seipsum facere videtur. Secundò, quia omnis potestas ordinaria est delegabilis, hæc autem est ordinaria, vt potè in perpetuum concessa, & officio perpetuo annexa. Nec obijcias, quod hæc potestas est extraordinaria; nam licet ita se habeat, sitque potestas delegata, est tamen subdelegabilis potestas delegata, quando datur à supremo Principe delegatis ad vniversitatem causarum, cuiusmodi est hæc, quæ à Papa concessa est in vsum reducenda, iuxta vsum potestatis cuiuslibet Generalis, vt constat ex cap. fin. de offic. deleg. & ex cap. cum causam, de appel. Non obijcias secundò, electam fuisse personam indistinctam, & iudicium; nam respondebitur non ita esse, quando eligitur persona incognita, & indeterminata; nisi per qualitatem futuram, sicut in hoc privilegio.

Sup. hac doctrina supra in Ref. 4. 5. & 6.

Sup. hoc in Ref. præterita.

Sup. hoc ibid.

ON
II